

சங்க இலக்கியக் கல்வி மன்றம்

ஆறாம் நிலை - தாமரை

மூவேந்தர் பாடல்கள்

எளிய உரை: வைதேகி, சங்கர்

பாடல் 1

புறநானூறு 8, பாடியவர் - கபிலர், பாடப்பட்டோன் - சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ
வாழியாதன், திணை - பாடாண், துறை - இயன் மொழி, பூவை நிலை
வையம் காவலர் வழி மொழிந்து ஒழுகப்
போகம் வேண்டிப் பொதுச் சொல் பொறாஅது,
இடம் சிறிது என்னும் ஊக்கம் துரப்ப,
ஒடுங்கா உள்ளத்து ஒம்பா ஈகைக்
கடந்து அடு தானைச் சேரலாதனை
யாங்கனம் ஒத்தியோ வீங்கு செல்ல மண்டிலம், 5
பொழுது என வரைதி, புறங் கொடுத்து இறத்தி,
மாறி வருதி, மலை மறைந்து ஒளித்தி,
அகல் இரு விசம்பினானும்
பகல் விளங்குதியால் பல் கதிர் விரித்தே?

பொருளுரை: உலகத்தைக் காக்கும் மன்னர்கள் தன்னை வழிபட்டு நடக்க, இன்பத்தை
விரும்பி, இந்த உலகம் அனைவருக்கும் பொது என்பதைப் பொறுக்காமல், தன்னுடைய
நாடு சிறியது என்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டு, ஊக்கமுடைய உள்ளத்துடன்,
பொருளைத் தனக்கென்று பாதுகாக்காது வழங்கும் வண்மையையும், பகைவர்களை
வெல்லும் படைகளையுமுடைய சேரலாதனுக்கு நீ எவ்வாறு ஒப்பாக உள்ளாய்,
வேகமாகச் செல்லும் ஞாயிறே? நீ பகலை எல்லையாக கொண்டுள்ளாய். புறமுதுகு
இட்டு ஓடுவாய். மாறி மாறி வருவாய். மலையின்கண் மறைந்து ஒளிந்து விடுவாய்.
அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தில் பகலில் மட்டுமே பல கதிர்களை விரித்து ஒளியைத்
தருகின்றாய் நீ.

சொற்பொருள்: வையம் காவலர் - உலகத்தைக் காக்கும் மன்னர்கள், வழி மொழிந்து
ஒழுக - வழிபட்டு நடக்க, புகழ்ந்து நடக்க, போகம் வேண்டி - இன்பத்தை விரும்பி,
பொதுச் சொல் பொறாஅது - அனைவருக்கும் பொது என்பதை பொறுக்காமல், இடம்
சிறிது என்னும் ஊக்கம் துரப்ப - தன்னுடைய நாடு சிறியது என்ற எண்ணத்தால்
உந்தப்பட்டு, ஒடுங்கா உள்ளத்து - ஊக்கமுடைய உள்ளத்துடன், ஒம்பா ஈகை -
பொருளைப் பாதுகாக்காது வழங்கும் வண்மை, கடந்து அடு தானைச் சேரலாதனை
யாங்கனம் ஒத்தியோ - பகைவர்களை வெல்லும் படைகளையுடைய சேரலாதனுக்கு நீ
எவ்வாறு ஒப்பாக உள்ளாய், வீங்கு செல்ல மண்டிலம் - வேகமாகச் செல்லும் ஞாயிறே,
பொழுது என வரைதி - பகலை எல்லையாக கொண்டுள்ளாய், புறங் கொடுத்து இறத்தி -
புறமுதுகு இட்டு ஓடுவாய், மாறி வருதி - மாறி மாறி வருவாய், மலை மறைந்து ஒளித்தி -
மலையின்கண் மறைந்து ஒளிந்து விடுவாய், அகல் இரு விசம்பினானும் - அகன்ற

பெரிய ஆகாயத்தில், பகல் விளங்குதியால் பல் கதிர் விரித்தே - பகலில் மட்டுமே பல கதிர்களை விரித்து ஒளியைத் தருகின்றாய்

பாடல் 2

புறநானூறு 12, பாடியவர்- நெட்டிமையார், பாடப்பட்டோன் - பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, திணை - பாடாண், துறை - இயன் மொழி பாணர் தாமரை மலையவும், புலவர் பூ நுதல் யானையோடு புனை தேர் பண்ணவும், அறனோ மற்று இது விறல் மாண் குடுமி, இன்னா ஆகப் பிறர் மண் கொண்டு இனிய செய்தி நின் ஆர்வலர் முகத்தே?

பாடல் பின்னணி: பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பழிப்பது போலப் புகழ்ந்து இயற்றிய பாடல் இது.

பொருளுரை: முதுகுடுமிப் பெருவழுதியே! பாணர்க்குப் பொன்னால் செய்த தாமரை மாலை சூட்டியும், புலவர்க்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட தேருடன் நெற்றியில் பொற்பட்டத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானையையும் அளித்து, உன்னிடம் பரிசு பெறுவோர்க்கு நீ நல்லவை செய்து, மறுபுறம் உன் பகைவர்களுக்குத் துன்பம் நேரும்படி அவர்களுடைய நாட்டை வெற்றி கொள்வது அறமான செயல்தானா?

சொற்பொருள்: பாணர் - பாடல் இசைப்பவர்கள், தாமரை - பொற்றாமரை மலர்கள், மலையவும் - சூடவும், புலவர் - புலவர்கள், பூ - பொற்பட்டம் (யானைகளின் நெற்றியில் சூடும் அணிகலன்), நுதல் - நெற்றி, யானையோடு - யானையோடு, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, தேர் - தேர், பண்ணவும் - அமைக்கவும், அறனோ - அறம் தானோ, மற்று - மற்று, இது - இவ்வாறு செய்தல், விறல் - வெற்றி, மாண் - மாட்சி, பெருமை, குடுமி - பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, இன்னா ஆக - துன்பம் ஆகுமாறு, பிறர் மண் கொண்டு - பிறர் நாட்டை வெற்றி கொண்டு, இனிய - இனியவற்றை, செய்தி - செய்தல், நின் - உன்னிடம், ஆர்வலர் - பரிசு பெறுவோர், முகத்தே - இடத்தில்

பாடல் 3

புறநானூறு 45, பாடியவர் - கோலூர் கிழார், பாடப்பட்டோர் - சோழன் நலங்கிள்ளியும் நெடுங்கிள்ளியும், திணை - வஞ்சி, துறை - துணை வஞ்சி இரும்பனை வெண்தோடு மலைந்தோன் அல்லன், கருஞ்சினை வேம்பின் தெரியலோன் அல்லன், நின்ன கண்ணியும் ஆர் மிடைந்தன்றே, நின்னொடு பொருவோன் கண்ணியும் ஆர் மிடைந்தன்றே, ஒருவீர் தோற்பினும் தோற்ப நும் குடியே, இருவீர் வேறல் இயற்கையும் அன்றே, அதனால், குடிப்பொருள் அன்று நும் செய்தி, கொடித்தேர் நும்மோர் அன்ன வேந்தர்க்கு மெய்ம்மலி உவகை செய்யும், இவ் இகலே.

பாடல் பின்னணி: உறவினர்களான சோழன் நலங்கிள்ளிக்கும் சோழன் நெடுங்கிள்ளிக்கும் இடையே போர் மூண்டது. நலங்கிள்ளி உறையூரை

முற்றுக்கையிட்டான். நெடுங்கிள்ளி உள்ளே அடைப்பட்டு இருந்தான். சோழர் குலத்தில் தோன்றிய இருவரும் போரிடுவது ஏற்றதில்லை என்று கோலூர் கிழார் அவர்களிடம் எடுத்துரைக்கின்றார். பாண்டிய மன்னர்கள் வேப்ப மாலையை அணிந்தனர். சேர மன்னர்கள் பனை இலையினால் செய்த மாலையை அணிந்தனர். சோழ மன்னர்கள் ஆத்தி மலர் மாலையை அணிந்தனர்.

பொருளுரை: பெரிய பனை மரத்தினது வெண்மை நிறம் கொண்ட குருத்து இலை அணிந்தவன் இல்லை (சேர மன்னனைப் போல்). கரிய கிளைகளையுடைய வேம்பின் மாலை அணிந்தவன் இல்லை (பாண்டிய மன்னனைப் போல்). உன்னுடைய மாலையும் ஆத்தி மலர்களால் நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்டது. உன்னுடன் போரிடுபவன் மாலையும் ஆத்தி மலரால் நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்டது. இப்பகையினால் உண்டாகும் போரில், ஒருவர் தோற்றாலும் உங்கள் சோழர் குலம் தோற்றதாக ஆகும். போரில், இருவரும் வெற்றி பெறுவது என்பது இயலாதது. உங்களது குலத்திற்குப் பொருந்தாதது உங்களுடைய இந்தச் செய்கை. அழகிய கொடியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர்களைக் கொண்ட உங்களைப் போன்ற பிற மன்னர்களுக்கு (சேர, பாண்டிய மன்னர்களுக்கு) உடல் பூரிக்கும்படி மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் உங்களது இந்தப் பகைமை.

சொற்பொருள்: இரும் பனை - பெரிய பனை மரம், வெண்தோடு - வெள்ளை நிற இலை, மலைந்தோன் அல்லன் - அணிந்தவன் இல்லை, கருஞ்சினை - கரிய கிளைகளையுடைய, வேம்பின் - வேப்ப மரத்தின், தெரியலோன் அல்லன் - மாலை அணிந்தவன் இல்லை (தெரியல் - பூ மாலை), நின்ன கண்ணியும் - உன்னுடைய மாலையும், ஆர் மிடைந்தன்றே - ஆத்தி மலர்களால் நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்டது, நின்னொடு பொருவோன் - உன்னுடன் போரிடுபவன், கண்ணியும் - மாலையும், ஆர் மிடைந்தன்றே - ஆத்தி மலர்களால் நெருக்கமாகக் கட்டப்பட்டது, ஒருவீர் தோற்பினும் - உங்களில் ஒருவர் தோற்றாலும், தோற்ப - தோற்பது, நும் குடியே - உங்கள் குலம் தான் (சோழர் குலம்), இருவீர் - இருவர், வேறல் - வெல்லுதல், இயற்கையும் அன்றே - இயற்கையும் இல்லை, அதனால் - அதனால், குடிப் பொருள் - குடிக்கு ஏற்றது, அன்று - இல்லை, நும் செய்தி - உங்கள் செய்கை, கொடித்தேர் - கொடியுடைய தேர்களைக் கொண்ட, நும்மோர் அன்ன - உங்களைப் போன்ற, வேந்தர்க்கு - பிற மன்னர்களுக்கு (சேரர், பாண்டியர்), மெய் - உடம்பு, மலி உவகை - மிகுந்த மகிழ்ச்சி, செய்யும் - செய்யும், இவ் - இந்த, இகலே - பகைமை

பாடல் 4

புறநானூறு 46, பாடியவர் - கோலூர் கிழார், பாடப்பட்டோன் - சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன், திணை - வஞ்சி, துறை - துணை வஞ்சி
நீயோ புறவின் அல்லல் அன்றியும் பிறவும்
இடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை,
இவரே புலன் உழுது உண்மார் புன்கண் அஞ்சித்
தமது பகுத்து உண்ணும் தண்ணிழல் வாழ்நர்,
களிறு கண்டு அழுஉம் அழாஅல் மறந்த
புந்தலைச் சிறாஅர் மன்று மருண்டு நோக்கி
விருந்திற் புன்கண் நோவுடையர்,
கேட்டனையாயின் நீ வேட்டது செய்ய்மே.

பாடல் பின்னணி: சோழ மன்னன் கிள்ளிவளவன் தன் பகைவனான மலையமான் திருமுடிக்காரியின் குழந்தைகளை யானையின் காலின் கீழே இட்டுக் கொலை செய்ய முயன்றான். கோலூர்கிழார், கிள்ளிவளவனைத் தடுத்து, அவனது மனதை மாற்ற

இயற்றிய பாடல் இது. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் குறுநில மன்னன் மலையமான். இந்தப் பாடலில் சோழர்கள் புறாவின் துன்பத்தை நீக்கிய சிபிச்சக்கரவர்த்தியின் மரபினர் என்று கோவூர் கிழார் கூறுகின்றார்.

பொருளுரை: நீ தான் புறாவின் துன்பம் மட்டுமல்லாமல் மற்ற துன்பங்கள் பலவற்றையும் நீக்கிய சோழ மரபின் வழித்தோன்றல். இச்சிறுவர்களின் மூதாதையர், கற்றவர்களது வறுமையைக் கண்டு அஞ்சி, தமது உணவைப் பங்கிட்டு உண்டு, அவர்களுக்குக் குளிர்ந்த நிழலாக விளங்கி வாழ்ந்தவர்கள். ஆனால் இங்கே, கொல்ல வரும் யானையைக் கண்டு அழுது, பின்பு அழுகையை மறந்து, பொலிவிழந்த தலையுடைய இச்சிறுவர்கள், மன்றத்தை மருண்டு நோக்கி வாழ்வில் முன்பு அறியாத புதிய துன்பத்தை அடைந்திருக்கின்றனர். நான் கூறிய அனைத்தையும் நீ கேட்டாய் என்றால், இனி நீ விரும்பியதைச் செய்.

சொற்பொருள்: நீயோ - நீ தான், புறவின் அல்லல் - புறாவின் துன்பம், அன்றியும் - மட்டும் அல்லாது, பிறவும் - பிறவும், இடுக்கண் பலவும் - துன்பம் பலவற்றையும், விடுத்தோன் - நீக்கியவன், மருகனை - வழித்தோன்றல் (சோழ மரபின் வழித்தோன்றல்), இவரே - இவர்கள் தான், புலன் உழுது உண்மார் - அறிவால் உழுது உண்பவர்கள், புன்கண் - வறுமை, அஞ்சி - அச்சம் கொண்டு, தமது - தங்களது, பகுத்து உண்ணும் - பங்கிட்டு உண்ணும், தண் நிழல் - குளிர்ந்த நிழல், வாழ்நர் - வாழ்ந்தவர்கள் (இச்சிறுவர்களின் மூதாதையர்), களிறு - யானை, கண்டு - கண்டு, அழுஉம் - அழும், அழாஅல் - அழாமல், மறந்த - மறந்த, புன்தலை - பொலிவிழந்த தலை, குறைவாக முடியுடைய தலை, சிறாஅர் - சிறுவர்கள், மன்று - மன்றம், மருண்டு - மிரண்டு, நோக்கி - நோக்கி, விருந்திற் புன்கண் - புதியதான துன்பம், நோவுடையர் - துன்பத்தை உடையவர்கள், கேட்டனையாயின் - இதைக் கேட்டாய் என்றால், நீ வேட்டது - நீ விரும்பியதை, செய்ய்மே - செய்வாயாக

பாடல் 5

புறநானூறு 50, பாடியவர் - மோசிகீரனார், பாடப்பட்டோன் - சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை, திணை - பாடாண், துறை - இயன் மொழி
மாசற விசித்த வார்பு உறு வள்பின்
மைபடு மருங்குல், பொலிய மஞ்சை
ஒலி நெடும் பீலி ஒண் பொறி மணித் தார்
பொலங்குழை உழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக்
குருதி வேட்கை உருகெழு முரசம் 5
மண்ணி வாரா அளவை, எண்ணெய்
நுரை முகந்தன்ன மென் பூஞ்சேக்கை
அறியாது ஏறிய என்னைத் தெறுவர
இருபால் படுக்கு நின் வாள்வாய் ஒழித்ததை,
அதாஉம் சாலும் நற்றமிழ் முழுது அறிதல், 10
அதனொடும் அமையாது, அணுக வந்து, நின்
மதனுடை முழவுத் தோள் ஒச்சித் தண்ணென
வீசியோயே, வியல் இடம் கமழ
இவன் இசை உடையோர்க்கு அல்லது அவணது
உயர் நிலை உலகத்து உறையுள் இன்மை 15

விளங்கக் கேட்டமாறு கொல்
வலம் படு குருசில், நீ ஈங்கு இது செயலே.

பொருளுரை: குற்றம் இல்லாமல் பிணிக்கப்பட்ட, நீண்ட வாரையுடைய, கரிய மரத்தால் செய்யப்பட்ட, பக்கங்கள் விளங்குமாறு ஒளியுடைய பொறிகளையுடைய மயிலின் தழைத்த நீண்ட இறகுகளாலும், நீலமணி மாலையாலும், பொன் நிற தளிரைக் கொண்ட உழிஞையின் மலர்களாலும், பொலிவு பெறுமாறு அணியப்பெற்ற, குருதிப்பலியை விரும்பும், அச்சமுடைய முரசு நீராடி வருமுன், எண்ணையின் நுரையை முகந்து வைத்தது போல் மெல்லிய பூவையுடைய முரசுக் கட்டிலில், அறியாமல் ஏறிய என்னை, சினம் கொண்டு, இரு துண்டாக வெட்டும் கூரிய வாளினால் வெட்டாது விடுத்தாய். அதுவே சான்று, நல்ல தமிழை நீ முழுதும் அறிந்ததற்கு. அதோடு அமையாமல், என் அருகில் வந்து, உன்னுடைய வலிமையுடைய முழவுபோலும் தோளை எடுத்து, குளிர்ச்சி தரும் வகையில் எனக்கு விசிறியை வீசினாயே. வெற்றி பொருந்திய தலைவனே! அகன்ற உலகத்தில் புகழோடு வாழ்ந்தவர்களுக்கு அல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு விண்ணுலகத்தில் வீடு பேறு இல்லை என்பதை நீ நன்கு கேள்விப்பட்டிருந்ததால், நீ இவ்விடத்தில் இந்தச் செயலை செய்தாய் போலும்.

சொற்பொருள்: மாசற விசித்த - குற்றம் இல்லாமல் பிணித்த, வார்பு உறு வள்பின் - வாரப்பட்ட வாரையுடைய, மைபடு மருங்குல் பொலிய - கரிய மரத்தால் செய்யப்பட்டு பக்கங்கள் விளங்க, மஞ்சை ஒலி நெடும் பீலி - மயிலின் தழைத்த நீண்ட இறகுகள், ஒண் பொறி - ஒளியுடைய பொறி, மணித் தார் - நீலமணி மாலை, பொலங்குழை உழிஞையொடு - பொன் நிற தளிரைக் கொண்ட உழிஞையின் மலர்களுடன், பொலியச் சூட்டி - பொலியுமாறு அணிந்து, குருதி வேட்கை உருகெழு முரசம் - குருதிப்பலியை விரும்பும் அச்சமுடைய முரசு, மண்ணி வாரா அளவை - நீராடி வருமுன், எண்ணெய் நுரை முகந்தன்ன - எண்ணையின் நுரையை முகந்து வைத்ததுப் போல், மென் பூஞ்சேக்கை - மெல்லிய பூவையுடைய கட்டில், அறியாது ஏறிய என்னை - அறியாமல் ஏறிய என்னை, தெறுவர இருபால் படுக்கு நின் வாள்வாய் ஒழித்ததை - சினம் கொண்டு இரு துண்டாக வெட்டும் கூரிய வாளினால் வெட்டாது விடுத்தாய், அதாஉம் சாலும் - அதுவே சான்று, நற்றமிழ் முழுது அறிதல் - நல்ல தமிழை நீ முழுதும் அறிதல், தமிழகம் முழுதும் அறிதல், அதனொடும் அமையாது - அதோடு அமையாமல், அணுக வந்து - அருகில் வந்து, நின் மதனுடை முழவுத் தோள் ஓச்சி - உன்னுடைய வலிமையுடைய முழவுபோலும் தோளை எடுத்து, தண்ணென வீசியோயே - குளிர்ச்சி தரும் வகையில் விசிறியை வீசினாயே, வியல் இடம் கமழ - அகன்ற இடத்தில் பரவ, இவன் இசை உடையோர்க்கு - இந்த உலகத்தில் புகழோடு வாழ்ந்தவர்களுக்கு, அல்லது - அல்லாமல், அவணது உயர் நிலை உலகத்து உறையுள் இன்மை - மற்றவர்களுக்கு விண்ணுலகத்தில் வீடு பேறு இல்லை, விளங்கக் கேட்டமாறு - நன்கு கேள்விப்பட்டிருந்ததால், கொல் - ஓர் அசை, வலம் படு குருசில் - வெற்றி பொருந்திய தலைவன், நீ ஈங்கு இது செயலே - நீ இவ்விடத்தில் செய்யும் செயல்

பாடல் 6

புறநானூறு 64, பாடியவர் - நெடும்பல்லியத்தனார், பாடப்பட்டோன் - பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, திணை - பாடாண், துறை - விறலியாற்றுப்படை

நல் யாழ், ஆகுளி, பதலையொடு சுருக்கிச்

செல்லாமோ தில் சில் வளை விறலி,
களிற்றுக் கணம் பொருத கண் அகன் பறந்தலை
விசம்பு ஆடு எருவை பசுந்தடி தடுப்பப்
பகைப் புலம் மரீஇய தகைப் பெருஞ்சிறப்பின் 5
குடுமிக் கோமான் கண்டு,
நெடு நீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே.

பொருளுரை: சில வளையல்களை அணிந்த விறலியே! நல்ல யாழ், சிறிய ஆகுளி முரசு ஆகியவற்றைப் பதலை முரசுடன் கட்டிக் கொண்டு செல்லுவோமா, யானைக் கூட்டம் போரிடும் பெரிய போர்களத்தில் வானத்தில் பறக்கும் பருந்துகளை மேலே பறந்து செல்லாமல் தடுக்கும் பசுமையான ஊன் துண்டங்கள் உள்ள பகைவர் நாட்டில் பொருந்திய, தகைமையும் பெரிய சிறப்பையும் உடைய முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் கண்டு, நாம் உண்ணும் மிக்க நீரையுடைய கஞ்சியைக் கைவிட்டு வருவதற்கு?

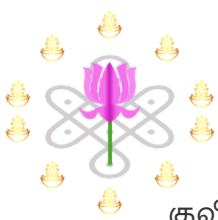
சொற்பொருள்: நல் யாழ் - நல்ல யாழ், ஆகுளி - சிறிய பறை, பதலையொடு - மாக்கிணையுடன், சுருக்கி - கட்டிக் கொண்டு, செல்லாமோ - செல்லுவோமா, தில் - ஓர் அசை, சில் வளை விறலி - சில வளையல்களை அணிந்த விறலி, களிற்றுக் கணம் பொருத கண் அகன் பறந்தலை - யானைக் கூட்டம் போரிடும் பெரிய இடத்தையுடைய போர்க்களம், விசம்பு ஆடு எருவை - வானத்தில் பறக்கும் பருந்து, பசுந்தடி - பசுமையான ஊன், தடுப்ப - தடுக்க, பகைப் புலம் மரீஇய - பகைவர் நாட்டில் பொருந்திய, தகைப் பெருஞ்சிறப்பின் குடுமிக் கோமான் கண்டு - தகைமையும் பெரிய சிறப்பையும் உடைய முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் கண்டு, நெடு - மிக்க, நீர்ப் புற்கை - நீர்க் கஞ்சி, நீத்தனம் வரற்கே - கைவிட்டு வருவதற்கு

பாடல் 7

புறநானூறு 67, பாடியவர் - பிசிராந்தையார், பாடப்பட்டோன் - கோப்பெருஞ் சோழன், திணை - பாடாண், துறை - இயன் மொழி

அன்னச் சேவல்! அன்னச் சேவல்!
ஆடு கொள் வென்றி அடு போர் அண்ணல்
நாடு தலையளிக்கும் ஒள் முகம் போலக்
கோடு கூடு மதியம் முகிழ் நிலா விளங்கும்
மையல் மாலை யாம் கையறுபு இனையக் 5
குமரி அம் பெருந்துறை அயிரை மாந்தி,
வட மலைப் பெயர்குவை ஆயின், இடையது
சோழ நன்னாட்டுப் படினே, கோழி
உயர் நிலை மாடத்துக் குறும்பறை அசைஇ,
வாயில் விடாது கோயில் புக்கு, எம் 10
பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க, இரும் பிசிரர்
ஆந்தை அடியுறை எனினே, மாண்ட நின்
இன்புறு பேடை அணியத் தன்
அன்புறு நன் கலம் நல்குவன் நினக்கே.

பொருளுரை: அன்னச் சேவலே, அன்னச் சேவலே, கொல்லும் போரில் வெற்றி அடைந்து நாட்டைக் காக்கும் அண்ணலின் ஒளியுடைய முகத்தைப் போல், இரு பக்கங்களும் கூடி

குவியும் நிலா விளங்கும், மயக்கம் தரும் மாலை நேரத்தில், நான் செயலற்று வருந்துகின்றேன். குமரியின் அழகிய துறையில் அயிரை மீனை உண்டு, வடக்கே உள்ள இமயமலைக்கு நீ செல்வாய் ஆயின், இடையில் நல்ல சோழ நாட்டின்கண் சென்று அடைந்தால், உறையூரில் உள்ள உயர்ந்த மாடத்தின்கண் உன்னுடைய சிறிய பெட்டையுடன் தங்கி, வாயில் காவலருக்கு உணர்த்தி, தடையின்றி அரண்மனைக்குள் புகுந்து, என்னுடைய மன்னனான பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்குமாறு, "பிசிர் என்னும் பெரிய ஊரின் ஆந்தை நின் அடிக்கண் உறைவான்" என்று கூறுவதாயின், மாட்சிமையுடைய உன்னுடைய இனிய பெட்டை அணிவதற்கு, தன்னுடைய நல்ல அணிகலன்களைக் கொடுப்பான் உனக்கு.

சொற்பொருள்: அன்னச் சேவல் - அன்னச் சேவலே, அன்னச் சேவல் - அன்னச் சேவலே, ஆடு கொள் வென்றி அடு போர் அண்ணல் - கொல்லும் போரில் வெற்றி அடையும் அண்ணல், நாடு தலையளிக்கும் - நாட்டைக் காக்கும், ஒள் முகம் போல - ஒளியுடைய முகத்தைப் போல், கோடு கூடு மதியம் - இரு பக்கங்களும் கூடி, முகிழ் நிலா விளங்கும் - குவியும் நிலா விளங்கும், மையல் மாலை - மயக்கம் தரும் மாலை நேரம், யாம் கையறுபு இனைய - யாம் செயலற்று வருந்த, குமரி அம் பெருந்துறை - குமரியின் அழகிய துறையில், அயிரை மாந்தி - அயிரை மீனை உண்டு, வட மலைப் பெயர்குவை ஆயின் - வடக்கே உள்ள மலைக்கு நீ செல்வாய் ஆயின், இடையது - இடையில், சோழ நன்னாட்டுப் படினே - நல்ல சோழ நாட்டின்கண் சென்று அடைந்தால், கோழி - உறையூர், உயர் நிலை மாடத்துக் குறும்பறை அசைஇ - உயர்ந்த மாடத்தின்கண் உன்னுடைய சிறிய பெட்டையுடன் தங்கி, வாயில் விடாது - வாயில் காவலருக்கு உணர்த்தி விடாது தடையின்றி, கோயில் புக்கு - அரண்மனைக்குள் புகுந்து, எம் பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்க - என்னுடைய மன்னனான பெருங்கோக் கிள்ளி கேட்குமாறு, இரும் பிசிர் - பிசிர் என்னும் பெரிய ஊர், ஆந்தை அடியுறை எனினே - ஆந்தை நின் அடிக்கண் உறைவான் என்று அல்லது நீ ஆந்தையுடைய அடிக்கீழ் என்று, மாண்ட நின் இன்புறு பேடை அணிய - மாட்சிமையுடைய உன்னுடைய இனிய பெட்டை அணிவதற்கு, தன் அன்புறு நன் கலம் - தன்னுடைய நல்ல அணிகலன்கள், நல்குவன் நினக்கே - கொடுப்பான் உனக்கு

பாடல் 8

புறநானூறு 74, பாடியவர் - சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை, திணை - பொதுவியல், துறை - முதுமொழிக் காஞ்சி
குழவி இறப்பினும், ஊன் தடி பிறப்பினும்,
ஆள் அன்று என்று வாளின் தப்பார்,
தொடர்ப்படு குமலியின் இடர்ப்படுத்து இரீஇய
கேளல் கேளிர் வேளாண் சிறுபதம்
மதுகை இன்றி வயிற்றுத் தீத் தணியத் 5
தாம் இரந்து உண்ணும் அளவை,
ஈன்மரோ இவ் உலகத்தானே.

பாடல் பின்னணி: சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறையும் சோழ மன்னன் செங்கணானும் பெரும்படையுடன் போரிட்டனர். போரின் முடிவில் சேரமான் தோற்று, கைது செய்யப்பட்டுக் குடவாயிற்கோட்டச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். சிறையில் ஒருநாள் சேரமான் தாகமுற்று, காவலர்களை நீர் கொடுக்குமாறு கேட்டான். சேரமானை அவமதிக்கும்படிச் சிறைக்காவலன் சில நேரம் கழித்து நீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அவமானம் அடைந்த மன்னன் வருந்திப் பாடிய பாடல் இது.

பொருளுரை: குழந்தை பிறந்து இறந்தாலும், உறுப்பில்லாத சதைப் பிண்டமாகப் பிறந்தாலும், அதையும் ஒரு ஆளாகக் கருதி, வாளால் வெட்டிக் காயம் செய்து புதைப்பார்கள். அந்தக் குடியில் பிறந்த நான் பகைவரின் வாள் பட்டு இறக்காமல், சங்கிலியால் கட்டப்பட்ட நாயைப் போல் துன்பத்தில் ஆழ்த்திய நட்பு இல்லாத பகைவரின் உதவியால் கிடைக்கும் தண்ணீரை, ஒதுக்கும் மன வலிமையின்றி, வயிற்றுப் பசியைத் தணிக்க, கையேந்தி இரந்து உண்ணும் நிலையில் இருக்கின்றேன். இப்படி வாழ்வதற்காகவா இவ்வுலகில் என்னை என் பெற்றோர் பெற்றனர்?

சொற்பொருள்: குழவி இறப்பினும் - குழந்தை இறந்தாலும், ஊன் - தசை, தடி - தசை, பிறப்பினும் - பிறந்தாலும், ஆளன் றென்று - ஒரு ஆள் இல்லை, என்று - என்று கருதி, வாளின் - வாளிலிருந்து, தப்பார் - தப்ப மாட்டார்கள், தொடர்ப்பு - கட்டப்பட்டு, பிணைக்கப்பட்டு, ஞமலியின் - நாயைப் போல, இடர் - துன்பம், படுத்து - செய்து, இரீஇய - இருத்திய, ஆழ்த்திய, கேள் அல் - நட்பு இல்லாத, கேளிர் - சுற்றி உள்ளவர்கள், வேளாண் - உதவியால் வரும், சிறு பதம் - சிறு உணவானத் தண்ணீர், மதுகை - வலிமை, இன்றி - இல்லாமல், வயிற்றுத் தீ - வயிற்றின் தீ எனும் பசி, தணிய - தணிய, தாம் - தான், இரந்து - கையேந்தி வேண்டி, உண்ணும் - உணவு உண்ணும், அளவை - அளவு உடையவரை, ஈன்மரோ - பெற்றார்களா, இவ் உலகத்தானே - இந்த உலகத்தில்

பாடல் 9

புறநானூறு 75, பாடியவன் - சோழன் நலங்கிள்ளி, திணை - பொதுவியல், துறை - முதுமொழிக் காஞ்சி

மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்றம் உய்த்தெனப்
பால் தர வந்த பழ விறல் தாயம்
எய்தினம் ஆயின், எய்தினம் சிறப்பு என
குடி புரவு இரக்கும் கூரில் ஆண்மைச்
சிறியோன் பெறின், அது சிறந்தன்று மன்னே, 5
மண்டு அமர்ப் பரிக்கும் மதனுடை நோன் தாள்
விழுமியோன் பெறுகுவன் ஆயின், தாழ் நீர்
அறு கய மருங்கின் சிறு கோல் வெண் கிடை
என்றுழ் வாடு வறல் போல நன்றும்
நொய்தால் அம்ம, தானே மையற்று 10
விசம்பு உற ஓங்கிய வெண்குடை
முரசு கெழு வேந்தர் அரசு கெழு திருவே.

பொருளுரை: தன் குடியில் உள்ள மூத்தவர்களைக் கூற்றுவன் கொண்டுச் சென்றதால், விதியாலும் பழைய வெற்றிகளாலும் அரசு உரிமையை அடைந்து, தான் தலைமையைப் பெற்றோம் என்று, தன் குடி மக்களிடம் அதிக வரி கேட்கும் ஆண்மை மிகுதியாக இல்லாத சிறியோனின் செயல் சிறப்பானது இல்லை.

துணிந்து போரிடும் மன எழுச்சியும் வலிய முயற்சியும் உடைய சிறந்தவன் அரசு உரிமையைப் பெற்றான் ஆயின், தாழ்ந்த நீரையுடைய வற்றிய குளத்தில், கோடைக்காலத்தில், பெரிதும் உலர்ந்த சுள்ளியைப் போன்ற சிறிய நெட்டி போல், மென்மையாக சுமையற்றதாக இருக்கும், வானத்து வரை உயர்ந்த குற்றமற்ற வெண்குடையையும் முரசையும் உடைய அம்மன்னனின் அரசாட்சி.

சொற்பொருள்: மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்றம் உய்த்தென - தன் குடியில் உள்ள மூத்தவர்களைக் கூற்றுவன் கொண்டுச் சென்றதால், பால் தர வந்த - விதியால் தரப்பட்டு, பழ விறல் தாயம் எய்தினம் ஆயின் - பழைய வெற்றியால் அரசு உரிமை அடைந்தால், எய்தினம் சிறப்பு என - தலைமையைப் பெற்றோம் என்று, குடி புரவு இரக்கும் - தன் குடி மக்களிடம் அதிக வரி கேட்கும், கூரில் ஆண்மைச் சிறியோன் - ஆண்மை மிகுதி இல்லாத சிறியோன், பெறின் - பெற்றால், அது சிறந்தன்று - அது சிறந்தது அன்று, மன்னே - அசை, மண்டு அமர்ப் பரிக்கும் மதனுடை நோன் தாள் - துணிந்து போரிடும் மன எழுச்சியுடன் வலிய முயற்சி, விழுமியோன் - சிறந்தவன், பெறுகுவன் ஆயின் - பெற்றால், தாழ் நீர் அறு கய மருங்கின் - தாழ்ந்த நீரையுடைய வற்றிய குளத்தில், சிறு கோல் வெண் கிடை - சிறிய நெட்டித் தண்டு, என்றுழ் வாடு வறல் போல - கோடையில் உலர்ந்த சுள்ளியைப் போல, நன்றும் நொய்தால் - நன்கு உலர்ந்து மென்மையாகி, அம்ம - அசை, தானே - தானே, மையற்று - குற்றமற்று, விசம்பு உற ஓங்கிய வெண்குடை - வானத்து வரை ஓங்கிய வெண்குடை, முரசு கெழு வேந்தர் - முரசுடைய வேந்தர், அரசு கெழு திருவே - அரசாட்சி பொருந்திய செல்வம்

பாடல் 10

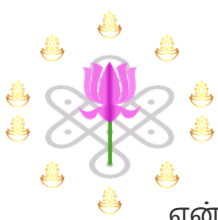
புறநானூறு 83, பாடியவர் - பெருங்கோழி நாய்கண் மகள் நக்கண்ணையார், பாடப்பட்டோன் - சோழன் போரவைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி, திணை - கைக்கிளை, துறை - பழிச்சுதல்

அடி புனை தொடு கழல் மை அணல் காளைக்கு என் தொடி கழித்திடுதல் யான் யாய் அஞ்சுவலே, அடு தோள் முயங்கல் அவை நாணுவலே, என் போல் பெரு விதுப்புறுக, என்றும் ஒரு பால் படாஅது ஆகி 5 இரு பாற்பட்ட, இம் மையல் ஊரே.

பாடல் பின்னணி: போர்த் திறமையுடைய சோழன் போரவைக்கோப் பெருநற்கிள்ளிக்கும் ஆழர் மல்லனுக்கும் போர் ஏற்பட்டது. இளைய வயது மன்னன் மீது புலவர் நக்கண்ணையார் காதல் கொண்டார். நக்கண்ணையாரின் காதல் ஒருதலைக் காதலாக இருப்பதால் மூன்று பாடல்களும் (83, 84, 85) கைக்கிளைத் திணையைச் சார்ந்தவை ஆகும்.

பொருளுரை: காலில் கட்டப்பட்ட புனைந்த வீரக் கழலையும் கருமை நிறத் தாடியை உடைய இளையவனான மன்னன்பொருட்டு என் வளையல்கள் கழல்கின்றன. என் அன்னைக்கு என் காதல் தெரிந்துவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். மன்னனின் பகைவரைக் கொல்லும் தோளைத் தழுவுவதற்கு, அவையினர் முன் நாணுகின்றேன். என்னைப் போல் பெரிதாக நடுங்குவதாக, ஒரு பக்கம் நிற்காது, இரு பிரிவினராக இருக்கும், இந்த மயங்கும் ஊர்.

சொற்பொருள்: அடி புனை தொடு கழல் - காலில் கட்டப்பட்ட புனைந்த வீரக் கழல், மை அணல் காளைக்கு - கருமை நிறத் தாடியை உடைய இளையவன் பொருட்டு, என் தொடி கழித்திடுதல் - என் வளையல் கழல்கின்றன, யான் யாய் அஞ்சுவலே - என் அன்னைக்கு அஞ்சுகிறேன், அடு தோள் முயங்கல் - அவனது பகைவரைக் கொல்லும் தோளைத் தழுவுவதற்கு, அவை நாணுவலே - அவையினர் முன் நாணுகின்றேன், என் போல் -

என்னைப் போல், பெரு விதுப்புறுக - பெரிதாக நடுங்குவதாக, என்றும் ஒரு பால்
படாஅது ஆகி - ஒரு பக்கம் நிற்காது, இரு பாற்பட்ட - இரு பிரிவினராக இருக்கும், இம்
மையல் ஊரே - மயங்கும் இந்த ஊர்

பாடல் 11

**புறநானூறு 84, பாடியவர் - பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார்,
பாடப்பட்டோன் - சோழன் போரவைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி, திணை - கைக்கிளை,
துறை - பழிச்சுதல்**

என் ஐ புற்கை உண்டும் பெருந்தோளன்னே,
யாமே புறஞ்சிறை இருந்தும் பொன் அன்னம்மே,
போர் எதிர்ந்து என் ஐ போர்க்களம் புகினே,
கல்லென் பேரூர் விழவுடை ஆங்கண்,
ஏமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்கு 5
உமணர் வெருஉம் துறைய அன்னன்னே.

பொருளுரை: என்னுடைய தலைவன் நாடிழந்த வறுமையால் கூழ் போன்ற உணவை
உண்டும், பெரிய தோளையுடையவனாக இருக்கின்றான். நானோ, அருகில் தடுப்புக்கு
அந்தப் புறத்தில் இருந்தும், பசலையால் பொன் நிறமானேன். போரை ஏற்று என்
தலைவன் போர்க்களத்தில் புகுந்தால், கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரிய
ஊரின்கண், அங்கே செருக்குடன் வரும் பகை மறவர்களுக்கு, உப்பு வணிகர்கள் அஞ்சும்
கடினமான வழியைப் போன்ற நிலைமை தான்.

சொற்பொருள்: என் ஐ - என்னுடைய தலைவன், புற்கை உண்டும் - கூழ் போன்ற
உணவை உண்டும், பெருந்தோளன்னே - பெரிய தோளையுடையவனாக
இருக்கின்றான், யாமே - நானே, புறஞ்சிறை இருந்தும் - தடுப்புக்கு அந்தப் புறத்தில்
இருந்தும், பொன் அன்னம்மே - பசலையால் பொன் நிறமானேன், போர் எதிர்ந்து -
போரை ஏற்று, என் ஐ போர்க்களம் புகினே - என் தலைவன் போர்க்களத்தில் புகுந்தால்,
கல்லென் பேரூர் விழவுடை - கல்லென்னும் ஒலியையுடைய பெரிய ஊரின்கண்,
ஆங்கண் - அங்கே, ஏமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்கு - செருக்குடன் வரும் மறவர்களுக்கு,
உமணர் வெருஉம் - உப்பு வணிகர்கள் அஞ்சும், துறை அன்னன்னே - வழியைப் போன்ற
நிலைமை

பாடல் 12

**புறநானூறு 85, பாடியவர் - பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார்,
பாடப்பட்டோன் - சோழன் போரவைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி, திணை - கைக்கிளை,
துறை - பழிச்சுதல்**

என் ஐக்கு ஊர் இஃது அன்மையானும்,
என் ஐக்கு நாடு இஃது அன்மையானும்,
ஆடு ஆடு என்ப ஒரு சாரோரே,
ஆடன்று என்ப ஒரு சாரோரே,
நல்ல பல்லோர் இரு நன் மொழியே, 5
அம் சிலம்பு ஒலிப்ப ஓடி எம் இல்

முழா அரைப் போந்தை பொருந்தி நின்று,
யான் கண்டனன், அவன் ஆடாகுதலே.

பொருளுரை: என் தலைவனுக்கு இது ஊர் இல்லை. என் தலைவனுக்கு நாடு இது இல்லை. ஒரு சாரார் "வெற்றி, வெற்றி" என்றனர். "வெற்றி இல்லை" என்றனர் ஒரு சாரார். நல்லவர்கள் பலர் கூறும் கூற்றுகளும் நல்லவையாக இருந்தன. என்னுடைய அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்க, ஓடி வந்து என் வீட்டில் உள்ள முரசைப்போல் அடிமரம் பருத்த பனை மரத்தில் சாய்ந்து நின்று, நான் கண்டேன், அவன் வெற்றி அடைந்ததை.

சொற்பொருள்: என் ஐக்கு ஊர் இஃது அன்மையானும் - என் தலைவனுக்கு இது ஊர் இல்லாமையானும், என் ஐக்கு நாடு இஃது அன்மையானும் - என் தலைவனுக்கு நாடு இது இல்லாமையானும், ஆடு ஆடு என்ப ஒரு சாராரே - ஒரு சாரார் வெற்றி வெற்றி என்பர், ஆடன்று என்ப ஒரு சாராரே - வெற்றி இல்லை என்பர் ஒரு சாரார், நல்ல பல்லோர் இரு நன் மொழியே - நல்லவர்கள் பலர் கூறும் கூற்றுகளும் நல்லவையாக இருந்தன, அம் சிலம்பு ஒலிப்ப - அழகிய சிலம்பு ஒலிக்க, ஓடி - ஓடி, எம் இல் முழா அரைப் போந்தை பொருந்தி நின்று - என் வீட்டில் முரசைப் போல் அடிமரம் பருத்த பனை மரத்தில் சாய்ந்து நின்று, யான் கண்டனன் - நான் கண்டேன், அவன் ஆடாகுதலே - அவன் வெற்றி அடைந்ததை

Sangailakkiyam.com